

I Lovforslagets § 8, der i øvrigt svarer til Søværnslovens Paragraf af samme Nummer og altsaa omhandler det i Sørullen staaende befarne Mandstab, er optaget en Bestemmelse om, at der af dette Mandstab blandt dem, der have gjort mindst et Tojt til Orlogs, kan antages indtil 150 Mand, der frivillig melde sig, til stadig Tjeneste i Fredstid. Idet man med Hensyn til Motiveringen af denne Bestemmelse for øvrigt skal henvise til, hvad herom er fremsat i Indledningen, skal man ikke undlade her paa ny at fremhæve Nødvendigheden af at have en saadan mindre Styrke befarent Mandstab til stadig Tjeneste. Tilstedeværelsen af dette Mandstab er en Hovedfaktor i Spørgsmaalet om Organisationen af en hurtig Mobilisering, idet Margøringen af Skibene paabegyndes og fremmes med disse med Forholdene kendte Folk, medens det værnepligtige Mandstab modtages, ordnes og paaklædes. Ligeledes er Tilstedeværelsen af det faste befarne Mandstab, saaledes som det alt ovenfor er paavist, af største Betydning over for Spørgsmaalet om Skibenes hurtigst mulige Kampdygtighed efter Mobiliseringen.

Udgiften ved at holde den ovenfor nævnte Styrke befarent Mandstab til stadig Tjeneste vil ikke medføre nogen betydelig Merudgift i det hele taget, idet der samtidig fremkommer en Besparelse paa de nuværende Udgifter til befarent Mandstab derved, at man ikke behøver at indfalde et større Antal af de ellers til Indfaldelse bestemte befarne. Endvidere fremkommer der en Besparelse derved, at man, under Forudsætning af, at de 150 faste befarne tilvejebringes, vil kunne give Afkald paa den i den gældende Søværnslov i § 8 hjemlede Ret til af Sørullens Mandstab at kunne anvende aarlig indtil 30 Mand, der frivillig melde sig, til Tjeneste paa Orlogsværftet i 5 Vintermaaned, ligesom man ogsaa vil kunne bespare anden Arbejdskraft paa Værftet.

Flaadens Kammer.

Til §§ 11, 14, 15, 16 og 18.

I Indledningen til Motiverne er der gjort Rede for Nødvendigheden af at give de faste Kadrer gennemgaaende en Forøgelse. Hensynet til de økonomiske Krav har foranlediget Ministeriet til at begrænse denne Forøgelse saa meget som mulig, og man har endhærligere kunnet begrænse sine Fordringer i denne Retning under Hensyn til den samtidige foreslaaede Udvidelse af de gældende Bestemmelser om Antallet af værnepligtige Befalingsmænd, som kunne være til forsat Tjeneste.

For Søofficerskorpsets Vedkommende gaar Forslaget ud paa en Forøgelse af Korpset med:

6 Stabsofficerer og

6 Premierløjtnanter

samt en Forøgelse af Antallet af Sekondløjtnanter, som kunne være til stadig Tjeneste, med 2. Af de 6 Stabsofficerer skal den ene være Kontre-Admiral, de 5 andre Officerer af Kommandørklassen. Denne Klasse er endvidere foreslaet delt i 2 Grader, nemlig Kommandører og Kommandørkaptajner. Indførelsen af den sidstnævnte Grad er ønskelig af flere Grunde; det er saaledes Tilfældet i fremmede Mariner, at de Kommandører, som vore ældste Kaptajner have, kun gives til Stabsofficerer. Ved Indførelsen af Kommandørkaptajnsgraden vil ogsaa opnaas den Fordel, at der tilvejebringes Overensstemmelse mellem Flaadens og Hærens Officersgrader.

Endvidere har man foreslaet Oprettelsen af en Reserve for Søofficerskorpset, hvorunder Reserveløjtnanterne ere indordnede. Reserven skal da bestaa af:

4 Kommandørkaptajner og

8 Kaptajner

samt et ubestemt Antal Reserveløjtnanter, hvoraf 10 kunne være til stadig Tjeneste. Kommandørkaptajnerne og Kaptajnerne ville i Reglen kunne antages blandt saadanne Officerer, som ere faldne for Aldersgrænsen, eller som muligvis tidligere kunne ønske frivillig at gaa af. De ere paatænkte lønede med et mindre aarligt Honorar. Disse Officerer ville formentlig kunne gøre god Nyldelse i forskellige Poster uden for Tjenesten i den egentlige søgaaende Flaade, s. f. S., ved Søtransportvæsenet, Rystudtigs- og Efterretningsvæsenet, i Kasernestibene o. s. f., hvilke Poster ellers skulde besættes med Officerer af Korpset. Man opnaar altsaa herved at faa et Antal Officerer af Korpset frigjorte til Anvendelse paa selve Flaaden.

Naar det er foreslaet at have 10 Reserveløjtnanter til stadig Tjeneste, da har dette sin Grund i, at disse Officerer, som Forholdene have udviklet sig, ikke kunne forventes at ville blive virkelig brugelige subalterne Officerer i Krigstid, naar de ikke allerede i Fredstid have gjort Tjeneste som Løjtnanter om Bord i Flaadens Skibe. Ved at holde en saadan mindre Styrke Reserveløjtnanter til stadig Tjeneste opnaas endvidere, at der under eventuel Mobilisering allerede ved den første Udrustning kan sendes et Antal af saadanne Officerer om Bord i Skibene, hvorved Forholdstallet mellem faste og værnepligtige Officerer bliver mere jævnt over samtlige de ved Mobiliseringen udrustede Skibe af Flaaden.